

vi, sú znepokojení jeho izoláciou. Kresťanské spoločenstvo v týchto osobách videlo obraz Cirkvi, ktorá vedie každého človeka k Ježišovi, aby mohol počúvať jeho slovo. Táto udalosť sa odohráva na pohanskom území, teda v prostredí, kde iné hlasy prehluujú Boží hlas.

Správanie Ježiša sa môže na prvý pohľad zdať zvláštne, berie toho človeka so sebou a odvádza ho bokom. Akoby tým ešte zdôraznil jeho izoláciu. No pri pozornejšom pohľade nám toto gesto pomáha pochopiť, čo sa skrýva za mlčaním a uzavretosťou tohto človeka, akoby Ježiš vycítil jeho potrebu intimity a blízkosti.

Ježiš mu najprv ponúka tichú blízkosť prostredníctvom gest, ktoré hovoria o hlbokom stretnutí: dotýka sa jeho uší a jazyka. Nepoužíva veľa slov, hovorí jediné, ktoré v tej chvíli potreboval počuť: „Otvor sa!“. Marek zachováva aramejské slovo *effatà*, akoby nám chcel sprostredkovať jeho zvuk a dych „naživo“. Toto jednoduché a krásne slovo v sebe nesie výzvu, ktorú Ježiš adresuje človeku, ktorý prestal počúvať a hovoriť. Akoby mu hovoril: „Otvor sa tomuto svetu, ktorý ťa deší! Otvor sa vzťahom, ktoré ťa sklamali! Otvor sa životu, hoci si sa už vzdal čeliť mu!“ Uzavrieť sa totiž nikdy nie je riešenie.

Po stretnutí s Ježišom tento človek nielenže opäť hovorí, ale hovorí „správne“. Toto prí-slovkové určenie, ktoré evanjelista uvádza, nám chce možno naznačiť niečo o dôvodoch jeho mlčania. Možno prestal hovoriť, lebo mal pocit, že hovorí nesprávne, možno sa necítil dosť dobrý. Všetci máme skúsenosť, že nás niekedy druhí nechápu. Všetci potrebujeme prosieť Pána, aby uzdravil náš spôsob komunikácie, nielen preto, aby sme boli účinnejší, ale aj preto, aby sme svojimi slovami neubližovali iným.

Začať hovoriť správne je iba začiatok cesty, nie jej cieľ. Ježiš totiž tomu človeku zakazuje, aby rozprával o tom, čo sa stalo. Aby sme Ježiša skutočne poznali, musíme prejsť cestou, byť s ním a zakúsiť aj jeho utrpenie. Až keď ho uvidíme poníženého a trpiaceho, až keď zakúsime spásenosnú silu jeho kríža, budeme môcť povedať, že ho naozaj poznáme. Stať sa Ježišovým učeníkom nepozná skratky.

Drahí bratia a sestry, prosíme Pána, aby sme sa naučili komunikovať čestne a múdro. Modlime sa za všetkých, ktorí boli zranení slovami druhých. Modlime sa za Cirkev, aby nikdy neprestala privádzať ľudí k Ježišovi, aby mohli počuť jeho slovo, byť ním uzdravení a sami sa stali nositeľmi jeho posolstva spásy.

Myšlienka na tento týždeň

Málokedy meriame bližného tým istým meradlom ako seba.

(Kempenský)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

10. august 2025

Katechéza o uzdravení hluchonemého
Katechéza Svätého Ota Leva XIV.

Priviedli k nemu hluchonemého a prosili ho, aby naň položil ruku. Vzal si ho bokom od zástupu, vložil mu prsty do uší a slinou sa dotkol jeho jazyka. Potom pozrel k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effeta“, čo znamená: „Otvor sa!“ Hneď sa mu otvorili uši, rozviazal sa mu jazyk a správne hovoril. A prikázal im, aby to nikomu nehovorili. Ale čím viac im to prikazoval, tým väčšmi to rozhlasovali. Boli z toho celí užasnutí a hovorili: „Dobre robí všetko: hluchým dáva sluch a nemým reč.“ Mk 7, 32 – 37

Drahí bratia a sestry, touto katechézou ukončujeme našu cestu životom verejného účinkovania Ježiša, naplnenú stretnutiami, podobnosťami a uzdraveniami.

Aj dnešná doba, ktorú žijeme, potrebuje uzdravenie. Naš svet je poznačený násilím a nenávisťou, ktoré ponížujú ľudskú dôstojnosť. Žijeme v spoločnosti, ktorá ochoríeva na akúsi „bulímiu“ sociálnych sietí: sme nadmerne spojení, bombardovaní obrazmi – neraz aj falošnými či skreslenými. Sme zahŕtení mnohými posolstvami, ktoré v nás vyvolávajú búrku protichodných emócií. V takomto prostredí v nás môže vzniknúť túžba všetko vypnúť. Môžeme dospieť do bodu, keď si povieme, že už nechceme nič počuť. Aj naše vlastné slová môžu byť nepochopené, a tak sme pokúšaní uzavrieť sa do mlčania, do neschopnosti komunikácie, v ktorej – aj keď sme blízko pri sebe – si už nedokážeme povedať ani tie najjednoduchšie a najhlbšie veci.

V tejto súvislosti sa dnes chcem pristiaviť pri texte z Markovho evanjelia, ktorý nám predstavuje človeka, ktorý nepočuje a nehovorí. Podobne ako sa to môže stať aj nám, možno sa tento človek rozhodol, že už nebude hovoriť, lebo sa necítil pochopený, a že prestane počúvať, lebo bol sklamaný a zranený tým, čo počul. Nie je to totiž on, kto prichádza k Ježišovi, aby bol uzdravený, priviedli ho iní. Možno tí, ktorí ho privádzajú k Učiteľo-

pokračovanie str. 4

*Program sv. omši
11. – 17. august 2025*

	Udavské	Veľopolie
<i>Pondelok</i> Sv. Kláry, panny (<i>spomienka</i>)		18.30 + Magdaléna a Ján Čurilla
<i>Utorok</i> Utorok 19. týždňa v Cezročnom období	18.30 Za ZBP Ľubomír Medvec	
<i>Streda</i> Streda 19. týždňa v Cezročnom období		18.30 Za ZBP Mária
<i>Štvrtok</i> Sv. Maximiliána Máriu Kolbeho, kňaza a mučeníka (<i>spomienka</i>)		
<i>Piatok</i> PRIKÁZANÁ SLÁVNOSŤ: Nanebovzatie preblahoslavenej Panny Márie	18.45 Za ZBP Martina Bešaková	17.30 Za farnosť
<i>Sobota</i> Sv. Štefana Uhorského (<i>spomienka</i>)	9.00 + Michal, Helena, Michal, Mária	
<i>Nedeľa</i> 20. nedeľa v Cezročnom období	8.30 Za ZBP Marián Harvila s rodinou	9.45 Za farnosť

Nanebovzatie Panny Márie – požehnanie bylín a kvetov

Súčasťou svätej omše v deň slávnosti Nanebovzatia Preblahoslavenej Panny Márie bude požehnanie bylín a kvetov.

Požehnanie bylín na sviatok Nanebovzatia Panny Márie vzniklo v Nemecku, kde je možné doložiť príslušné obrady požehnania už v 10. storočí. Už pohanský starovek poznal liečivú silu bylín, ale pripisoval ju magickým obradom pri ich zbieraní. Cirkev tento zvyk pokresťančila a vytvorila obrad požehnania bylín, aby vyzdvihla, že Boh je prameňom každej liečivej sily a na príhovor Panny Márie a svätých je možné získať uzdravenie.

Ohlášky

Oznamujeme, že sviatosť manželstva mienia prijať: **Daniel Gajdoš**, bývajúci: Udavské a **Simona Burdová**, bývajúca: Kochanovce.

Kto by vedel o nejakej cirkevno-právnej prekážke pre ktorú by ohlásení snúbenci nemohli platne uzavrieť sviatostné manželstvo, nech to oznámi na farskom úrade.

Služba lektorov (11. – 17. august)

Udavské

Utorok - Lucia Gajdošová

Piatok - Mária Nergešová a Bernard Behún

Sobota - Monika Stebilová

Nedeľa - Peter Hudák a Katarína Korpašová

Veľopolie

Pondelok - Kristína Trešňáková

Streda - Klára Trešňáková

Piatok - Jana Tarbajová a Daniela Trešňáková

Nedeľa - Laura Marková a Renáta Marková

Nanebovzatie Panny Márie

Sviatok Nanebovzatia Panny Márie je zo všetkých mariánskych sviatkov najstarší. Tradičia ho spomína už pred efezským snemom, ktorý bol v roku 431. Slávil sa aj v najstarších východných cirkvách – v arménskej i etiópskej. Postupom času sa šírila na celú Cirkev. Na Prvom vatikánskom sneme v roku 1870 dvestoštyri biskupov žiadalo pápeža Pia IX., aby vyhlásil dogmu (článok viery), že Panna Mária bola po smrti s telom i dušou vzatá do neba. Vtedy sa to nestalo. Až v milostivom roku 1950, 1. novembra, vyhlásil pápež Pius XII. Nanebovzatie Panny Márie ako tajomstvo, v ktoré máme veriť. Biskupi uvádzali tri vieroúčinné dôvody na základe učenia apoštolov, podľa ktorého triumf Krista nad diablom predpovedaný v raji spočíva v trojitom víťazstve – nad hriechom, žiadostivosťou a smrťou. Panna Mária má účasť na tomto triumfe podľa Božej predpovede v raji: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš pätu.“ Kristus zostal neporušený na tele, vstal zmŕtvych, a tak právom môžeme hovoriť, že aj Panna Mária bola vzkriesená a oslávená aj so svojím telom.

Nanebovzatie Panny Márie má pre nás veriacich veľký význam. Upevňuje nás v nádeji, že aj naše telá budú raz vzkriesené. Nebeská Matka nám vyprosuje mnoho milostí, aby sme tak ako ona boli vzkriesení na večnú slávu, aby sme prijali pozvanie jej Syna Ježiša Krista, ktorý každému z nás pripravil v nebi miesto.

Nanebovzatej Panne Márii je zasvätených najviac mariánskych chrámov.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Rastislav Kinsky a Lucia Kinská.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Čurillová č. 5 a rodina Čurillová č. 53.

